

De-a noi!

Maria Podari

...acoperită cu foi de porumb, fără roți, pe butuci - în cabrioleta bunicului:
- cântam ca-n cor la biserică și mușcam fericiți, dintr-o felie de pepene;
- stăteam cu genunchii la gură, în spațiul puțin, să ridicăm temeliile casei, grădinița cu flori și să ne creștem copiii - ce jucau Bana oarba;
- pariam pe cine pleacă și termină gândul, în mijlocul drumului;
- tu - erai Răsăritul;
- eu - Amurgul de cremene! - cu puterea memoriei Vanei, o boare de nuc în zvon de izvoare, mărșăluiri de litere sfinte-n Amurg;
- ai grijă să nu-ți rănești sufletul, să nu-l aduni de pe jos;
- acum, a crescut cât casa un pom roditor, cu puii în cuib, în fereastra răscrucii;
- - o fi! - dar nu recunosc! - parcă nu seamănă cu jocul De-a noi! - chiar de-ai putea dărui lumii - scrisorile inimii, cu mâinile-ntinse;
- când spița vremii - lutul iertării - arată - formă fluidă sub roată, mușcând din aceeași felie la maluri
- din răsăritul Amurgului...